

Algemene Ledenvergadering, zaterdag 22 maart 2014, Bethaniën klooster

Algemeen jaarverslag 2013

Inleiding

De vorige ALV vond plaats op 6 april 2013 en deze ALV op 22 maart 2014 en daarom heeft dit algemeen jaarverslag betrekking op de periode tussen deze twee ledenvergaderingen. Het verslagjaar heeft belangrijke resultaten voor de vereniging opgeleverd. Misschien wel het belangrijkste resultaat is de grote ledenwinst die in het verslagjaar is opgetreden. In het kalenderjaar 2013 werden 582 nieuwe leden ingeschreven, 152 opzeggingen kwamen binnen, waardoor het aantal leden groeide van 2.282 op 1 januari 2013 naar 2.712 op 31 december 2013. Een flyeractie, die eind 2013 plaatsvond, heeft hieraan belangrijk bijgedragen: 256 nieuwe leden (waarvan 56 in 2014, niet meegerekend voor 2013). Meer leden betekent meer inkomsten die de vereniging hard nodig heeft vanwege de kosten van juridische procedures. Het aantal procedures neemt helaas toe, ook dit verslagjaar. Tegelijkertijd hoopt het bestuur dat nieuwe leden op termijn ook meer *actieve* leden betekent. De actieve kern van onze vereniging is te klein en moet groter worden.

Oude Kerk

Op de vorige ALV werd een motie aangenomen waarin werd uitgesproken dat de VVAB als dat nodig blijkt te zijn, zich met alle haar ter beschikking staande middelen, waaronder ook juridische, gaat verzetten tegen aantasting van monumentale waarden van het oudste en belangrijkste rijksmonument van Amsterdam, de Oude Kerk. De Stichting De Oude Kerk wil het oudste gebouw van onze stad transformeren in een moderne kunsthall.

Op 22 mei 2013 heeft de vereniging het stadsdeel verzocht om handhavend op te treden ten aanzien van geconstateerde sloopwerkzaamheden in Oudekerksplein 17, één van de aangebouwde woonhuizen. Drie inwendige scheidingswanden bleken te zijn gesloopt, waarmee de zorgvuldige restauratie van 1979, die de historische structuur van het huisje had teruggebracht, vrijwel geheel ongedaan was gemaakt. De vereniging had geen kennis genomen van een vergunning om de inwendige muren te mogen slopen. Het stadsdeel reageerde met een brief waarin werd gesteld dat de werkzaamheden niet zijn stopgezet omdat er geen overtredingen zijn begaan die gehandhaafd kunnen en/of moeten worden. Volgens het stadsdeel was de ingreep vergunningsvrij. Echter, spoedig daarna werd alsnog een bouwstop opgelegd. De reden hiervoor was dat er zonder vergunning een nieuwe brandwerende muur was opgetrokken om op de begane grond een winkelruimte af te scheiden. Voor het bouwen van brandwerende muren op een andere locatie dan de oorspronkelijke gesloopte muren is een vergunning nodig. De kwestie leidde tot een bezwaarprocedure die uiteindelijk door de vereniging werd beëindigd toen bleek dat noch Bureau Monumenten & Archeologie (BMA) noch de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed (RCE) bereid waren om de richtlijnen met betrekking tot het vergunningsvrij bouwen te handhaven. Volgens deze landelijke richtlijnen is de sloop van muren die tijdens restauratie zijn geplaatst om de historische structuur te herstellen vergunningplichtig. Daarbij doet het er niet toe of ze oud zijn of niet; het gaat in dit geval namelijk niet om de materiële substantie (de bakstenen), maar om de structuur of indeling van het monument.

Op 23 september werd er na een klacht van de vereniging opnieuw een bouwstop opgelegd aan de Oude Kerk. Ditmaal betrof het bouwwerkzaamheden in de Oudekerkstoren ten behoeve van een nieuwe entree voor de Oude Kerk. In de toren moet een inbouw komen die in de bij de vergunning gevoegde toelichting door architectenbureau One Architecture "een sculpturale omgeving" wordt genoemd. De inbouw zoekt alle krommingen van de ruimte op en transformeert en maskeert deze vervolgens tot een eigentijdse manifestatie. Van de Oudekerkstoren zal inwendig niets meer te zien zijn. Het balkenplafond verdwijnt uit het zicht. De plavuizen verdwijnen onder een houten vloer. Twee houten tussenwanden, geplaatst bij de restauratie in de jaren zeventig, worden verwijderd. De oude lantaarns verdwijnen. De Stichting De Oude Kerk had voor deze ingreep wel vergunning gevraagd en de vereniging had bezwaar aangetekend. De sloop- en bouwwerkzaamheden vonden echter tijdens de tervisielegging plaats. Het stadsdeel legde daarop de werkzaamheden stil. Deze bezwaarprocedure loopt nog. De zitting van de bezwaarcommissie heeft inmiddels plaatsgevonden.

De uitspraak volgt nog. Tegen een ongunstige uitspraak en een besluit als gevolg daarvan kan de vereniging in beroep gaan bij de rechtbank.

Ondertussen maken ook anderen zich grote zorgen over de toekomst van de Oude Kerk. In de krant stond een ingezonden brief van Pi de Bruijn, Felix Claus, Geert Mak, Huub Oosterhuis, Vincent van Rossem en Sjoerd Soeters ('Laat de Oude Kerk zichzelf blijven', Het Parool, 9 oktober 2013). Een grote groep bekende Amsterdammers rond oud-medewerker Bureau Monumentenzorg, Marleen Slooff, probeert invloed uit te oefenen op de Stichting De Oude Kerk. De kritiek heeft ertoe geleid dat de Oude Kerk een erfgoedadviescommissie in het leven heeft geroepen. De VVAB zal in deze commissie worden vertegenwoordigd door Guido Hoogewoud, die eerder een belangrijk artikel over het meubilair van de Oude Kerk schreef dat in *Binnenstad* is gepubliceerd.

Zwembad-tuinhuis

De VVAB heeft, samen met de Werkgroep Keurtuinen van het Wijkcentrum d'Oude Stadt en enkele bewoners, bij het stadsdeel bezwaar aangetekend tegen een vergunning om in een beschermde keurtuin tussen de Heren- en Keizersgracht een zwembad aan te leggen. De aanvrager maakt gebruik van de mogelijkheid die het bestemmingsplan biedt om een nieuw tuinhuis te bouwen. Het zwembad is gemaskeerd als een modern glazen tuinhuis. De vereniging heeft betoogd dat het aanleggen van een zwembad in een beschermde keurtuin in strijd is met het bestemmingsplan. Immers, het bestemmingsplan definieert een tuinhuis als "een niet aan het hoofdgebouw verbonden gebouw, bestaande uit één bouwlaag, al dan niet voorzien van een kap, gesitueerd op een keurtuin en met een sierfunctie. Tuinhuizen zijn onlosmakelijk onderdeel van de stedenbouwkundige structuur en zijn bedoeld om kortstondig te verpozen en om aan tuingebruik gerelateerde zaken in op te slaan". De functies van een tuinhuis zijn aldus kortstondig verpozen en opslag tuinmateriaal. In een keurtuin zijn geen andere gebouwen toegestaan dan tuinhuizen, gedefinieerd op heldere en eenduidige wijze in het bestemmingsplan. De aanvrager tracht misbruik te maken van de uitzondering op het bouwverbod door een zwembad te maskeren als een tuinhuis. Wat er wordt voorgesteld te bouwen, heeft echter door de architectuur van een vrijwel geheel glazen gevel, de omgedraaide oriëntatie op de Keizersgracht en het niet bouwen tegen de blinde muur van de bestaande tuinhuizen maar middenin de tuin niets te maken met de historische typologie van het tuinhuis. De keurtuinen vertegenwoordigen in het gebied van het Unesco Werelderfgoed zeer hoge cultuurhistorische waarden die niet aangetast mogen worden. Het aanleggen van een zwembad in deze groene oases is grensverleggend.

De VVAB achtte het tevens noodzakelijk bij de rechtbank om een voorlopige voorziening te vragen. Het bezwaar had namelijk geen opschortende werking. De voorzieningenrechter besloot al op 23 december de bouw van het zwembad-tuinhuis stil te leggen. In haar uitspraak neemt de voorzieningenrechter een belangrijk voorschot op de toekomstige uitspraak in de bodemprocedure. Het zwembad-tuinhuis is volgens de voorzieningenrechter in strijd met het bestemmingsplan. Bovendien mag het stadsdeel het zwembad in het tuinhuis niet als een niet-vergunningsvrij onderdeel beschouwen. Zwembad en tuinhuis zijn immers constructief gezien één geheel.

Open Havenfront

Eind december 2013 stelde de gemeenteraad het herziene bestemmingsplan Stationseiland vast, dat de bouw van een ondergrondse stalling voor 7.000 fietsen bij de taxistandplaats voor het CS mogelijk zou maken. Na de opheffing van het busstation bij de PH-kade zou het waterbassin daar door ontgraving twee keer zo groot worden gemaakt. Dat zou een enorme ruimtelijke kwaliteitsimpuls voor het begin van de rode loper betekenen en het zou de directe omgeving van het CS een vorstelijke allure geven. Echter, al twee weken na het raadsbesluit kwam B&W met een nieuw plan. De fietsenstalling bij het CS en de ontgraving gingen opeens niet meer door. De fietsenstalling zou nu nog slechts 4.300 plaatsen tellen en zou terecht komen onder het huidige busstation bij de PH-kade, dat plaats zou maken voor een 'hoogwaardig', ja zelfs 'kei-goed' pleintje of plantsoentje. Aan het oorspronkelijke plan lag 15 jaar planvorming en uitvoering ten grondslag, op basis van een aantal doorwrochte stedenbouwkundige adviezen en onderzoeken van de Dienst Ruimtelijke Ordening. Het nieuwe plan is afkomstig van de gemeentelijke verkeersdienst DIVV. Deze Dienst wil de herinrichting van dit hele gebied 'innovatief' aanbesteden onder het motto dat het allemaal veel goedkoper en sneller kan als de markt maar meer invloed krijgt. Dat is één van de

belangrijkste redenen voor de planwijziging. De stedenbouwkundigen van DRO zijn feitelijk buitenspel gezet, de supervisors van de zuidelijke IJ-oever wisten van niets en het nieuwe plan is niet behandeld in de commissie voor ruimtelijke ordening, maar alléén in de raadscommissie VVL voor verkeer en vervoer. Daar stond het al op 6 februari op de agenda. De VVAB heeft in de commissievergadering ingesproken. De inspraakbijdrage verwees naar het raadsadres van de vereniging waarin enkele alternatieven werden gesuggereerd. Na discussie beloofde de wethouder een aantal alternatieven te onderzoeken onder het motto 'kies voor kwaliteit'. Een werkgroepje binnen de vereniging, bestaande uit Hendrik Battjes en Walther Schoonenberg heeft daarna diverse gesprekken gehad met ambtenaren om de alternatieven uit te werken en deze te kunnen presenteren op de commissievergadering van 6 maart. De twee belangrijkste alternatieven die werden gepresenteerd, waren:

- Het realiseren van een ondergrondse fietskelder onder de versmalde Prins Hendrikkade, doorlopend tot onder de aanlegplaatsen van de rondvaartboten.
- Het maken van een bovengrondse fietsenstalling boven de sporen achter de huidige fietsenstalling naast het Ibis-hotel.

Het eerste plan voldoet aan de doelstelling dat de fietsenstalling ondergronds of in pandig moet worden gerealiseerd. Het laatste plan voldoet daar niet aan, maar is wel aanzienlijk goedkoper. De keuze is aan de gemeenteraad. Voor de VVAB is het vergroten van het wateroppervlak aan de stadszijde van het Stationseiland een zeer belangrijk onderwerp, zeker na de aanplemping van veertig meter aan de IJ-zijde van het Centraal Station. Er verdwijnt wel steeds water in de stad, maar komt er ook eens water terug?

Op 13 maart 2014, 's avonds laat, sprak de gemeenteraad zich per amendement uit. Het raadsbesluit herbevestigde het uitgangspunt het Open Havenfront uit te graven, waartoe de raad reeds in 2000 en zelfs nog in december 2013 had besloten. De raad droeg het College op een aantal alternatieven voor de fietsenstalling uit te werken, maar noemde de variant half onder het plantsoen en half onder het te vergroten wateroppervlak (één van de VVAB-varianten) de voorkeursvariant. Een belangrijk resultaat voor de VVAB!

Monumentale kelders, casus Reguliersgracht 38 hoek Keizersgracht

Kelders vormen een integraal onderdeel van de vele grachtenpanden in Amsterdam die als rijksmonument zijn aangewezen en verdienen dezelfde bescherming als andere onderdelen van monumentale huizen. Het beleid van de gemeente Amsterdam in de omgang met historische kelders is vastgelegd in Programma van Eisen Kwaliteit Monumenten uit 2009 (PvEM). De kelders genieten in dit beleidsstuk verschillende vormen van bescherming.

In de praktijk echter verdwijnen veel historisch waardevolle kelders in geval van funderingsherstel. Door de gemeente en BMA wordt als gegeven beschouwd dat funderingsherstel niet mogelijk is zonder het slaan van damwanden, zodat een historische kelder niet behouden kan blijven. Als een historische kelder niet behouden kan blijven, wordt toestemming gegeven een nieuwe, diepere kelder mag worden gemaakt. Uitdieping ten koste van de historische kelders komt daardoor veelvuldig voor. Sommige aannemers adverteren zelfs met deze mogelijkheid. Funderingsherstel kan echter wel degelijk samen gaan met het sparen van de bestaande kelders, zelfs als deze tamelijk diep liggen, zoals in het geval van Reguliersgracht, waar de (drijvende) kelder zich uitstrekt onder een souterrain. Door de omwonenden ingediende rapporten van Strackee en Wareco tonen aan dat hier het slaan van een damwand dwars door de kelderbak vermeden kan worden, zodat de kelder grotendeels in stand kan blijven, mits uitdieping achterwege blijft. Dit door toepassing van retourbemaling.

Op 26 maart 2013 vond een rechtszaak plaats waarbij Sebastiaan Levelt en Gerrit Vermeer voor de VVAB het behoud van de monumentale kelders bepleiten, samen met omwonenden, die tevens wezen op de extra risico's voor de omliggende bebouwing die uitdieping met zich mee kan brengen. De rechter stelde de VVAB en de omwonenden toen in het gelijk, maar handhaafde de door de gemeente verleende vergunning. Tegen deze uitspraak tekenden zowel de omwonenden als de VVAB beroep aan. De VVAB vroeg ook een voorziening aan om de vergunning op te schorten tot aan de uitspraak van de Raad van State. Sebastiaan Levelt en Gerrit Vermeer vertegenwoordigden de VVAB op 12 september 2013 voor de Raad van State om deze voorziening te verkrijgen, die ook werd toegewezen. Zij bereiden ook het beroep voor bij de Raad van State, dat gepland stond op 17

maart 2014. Net voor het beroep kwamen de partijen tot een schikking: in de aangepaste werkwijze is het slaan van damwanden komen te vervallen zodat het raster en de plinten van de kelder alsnog behouden blijven. Hiermee is aangetoond dat historische kelders bij funderingsherstel niet geheel verwijderd hoeven te worden, maar grotendeels gespaard kunnen blijven. In de komende periode moeten ook BMA en de Commissie voor Welstand en Monumenten (CWM) van deze mogelijkheid doordrongen worden.

Overige onderwerpen

- **Nieuwe welstandsnota sluit historiserend bouwen en reconstructie niet uit.** De stadsdeelraad van 25 juni 2013 en de gemeenteraad van 4 juli 2013 stelden de nieuwe welstandsnota *De Schoonheid van Amsterdam* vast. De vereniging had op een discussieavond op 4 april in de Amstelkerk kritiek uitgeoefend op de te stellige formuleringen over 'authenticiteit' in het Unesco-Werelderfgoed. Er was consensus bij de raadsleden dat, als er sprake is van een verbod - zelfs van een suggestie van een verbod -, de tekst moest worden aangepast. De ambtenaren zijn zelf met een wijzigingsvoorstel gekomen. In de welstandsnota is bij de zin "Eigentijdse architectuur dient in principe als zodanig herkenbaar te zijn" de volgende tekst toegevoegd: "Dit sluit reconstructies niet uit, noch vormen van bouwen die gebruik maken van historische referenties. De beoordeling van het risico voor instandhouding van de authenticiteit hangt af van de kwetsbaarheid van de context en de omvang van de reconstructie. Daarbij is zekerheid over een ooit aanwezige en dus historische toestand van groot belang. Waar het vooral om gaat is of een ontwerp passend is binnen de context en logica van de binnenstad en de hoge kwaliteit bezit die van nieuwbouw binnen een beschermd stadsgezicht en werelderfgoed verwacht mag worden. Maat, schaal, ritmiek, textuur, materiaal en kleur spelen daarin een belangrijke rol. De voor de binnenstad geldende welstandscriteria geven de bandbreedte aan waarbinnen de kwaliteit van nieuwbouw wordt beoordeeld." De nieuwe welstandsnota werd aldus door de raad vastgesteld. De vereniging beschouwt de tekstwijziging als een tegemoetkoming aan onze kritiek. Met deze tekstwijziging heeft de CWM een duidelijke werkopdracht gekregen nieuwbouw te beoordelen op de vraag of zij 'wel staat', zonder specifieke voorkeuren voor modernisme te hebben of welke architectuur dan ook. Als historiserend bouwen of reconstructie de beste oplossing is, dan is dat toegestaan, óók in het gebied van het Unesco Werelderfgoed.
- **Monumentenstatus aangevraagd voor gebouw Duintjer.** De vereniging heeft op 10 juni formeel de gemeentelijke monumentenstatus aangevraagd voor het voormalige ABN-bankgebouw in de Vijzelstraat, ontworpen door Marius Duintjer in 1973. Op zich is het een historisch feit dat de VVAB de monumentenstatus heeft aangevraagd voor het gebouw dat mede de aanleiding vormde voor de oprichting van de vereniging. De reden hiervoor is dat het gebouw bepaalde monumentale waarden bezit die thans worden bedreigd door de herbesteding van het gebouw. Sloop is immers niet aan de orde, wel uitbreiding van het aantal vierkante meters, o.a. door de passage te verkleinen en de bouwhoogte te verhogen. Het stadsdeel houdt de aanvraag aan, om na voltooiing van de huidige transformatie te beoordelen of de monumentenstatus nog in de rede ligt. De monumentenaanvraag zal hopelijk daardoor nu al invloed uitoefenen op de wijze waarop het gebouw wordt aangepast aan nieuwe functies.
- **Formeel bezwaar aangetekend tegen de Hottugs.** Op 11 juni 2013 maakte de VVAB bezwaar tegen de komst van drijvende badkuipen in de Amsterdamse grachten, de zogenaamde Hottugs. Dat zijn vaartuigen geheel gevuld met water, die worden verwarmd door een op hout gestookt kachelletje. Het gaat volgens de brief van de wethouder om het "intens beleven van de buitenwereld en het water" en het zou om een "innovatief vervoersconcept" gaan. De vereniging beschouwt het verlenen van een vergunning voor drijvende badkuipen in strijd met zowel het gemeentelijk beleid om de functiemenging tussen wonen en recreëren in stand te houden en de kwaliteit van zowel de historische binnenstad als het toerisme te vergroten als het beleid om het vervoer van mensen en goederen over het water te bevorderen. De vereniging verwacht dat de Hottug net als de bierfiets op de wal de overlast voor bewoners zal vergroten en daarmee een negatieve invloed zal hebben op de functiemenging. De Hottug zal bijdragen aan de 'pretparkisering' van de binnenstad, hetgeen de vereniging als uiterst ongewenst beschouwt. Zelfs in de stad Venetië, die vaak wordt genoemd als pretpark bij uitstek, komen dergelijke pleziervaartuigen niet voor. Opmerkelijk was dat het stadsdeel Centrum tegenover de gemeente Amsterdam in een reactie op de nota *Varen in*

Amsterdam “onoverkomelijke bezwaren” tegen de Hottugs had geuit, maar geen partij is in de bezwaarprocedure. Het stadsdeel is dus afhankelijk van het wetslagen van de VVAB. Er is op dit moment nog geen uitspraak van de bezwaarcommissie.

- **Reactie op herinrichting Leidseplein.** Op 10 september reageerde de VVAB middels een schriftelijke inspraakreactie op het herinrichtingsplan voor het Leidseplein. De vereniging is positief over de herinrichting, maar heeft wel bezwaren tegen de parkeerkelder. Deze wordt namelijk gebouwd op de plek van de ondergrondse Lijnbaansgracht en zal het weer openen van deze gracht voor altijd onmogelijk maken. Echter, tegen het particuliere ‘Low Lijn’ plan om de Lijnbaansgracht te overbouwen met een parkeer- plus groenvoorziening heeft de vereniging nog meer bezwaar. Dit plan staat haaks op de bescherming van de grachtenstructuur die door de aanwijzing als Unesco Werelderfgoed bestaat. Het water is geen restruimte waar de problemen van het land op kunnen worden afgewenteld. De vereniging heeft enkele mogelijke alternatieven aangedragen, zoals het opheffen van parkeerplaatsen en het bouwen van parkeerkelders op andere locaties. De VVAB gaf het stadsdeel in overweging de ondergrondse fietsenkelder aan te leggen onder het Max Euweplein (slechts 100 m verder), een plein dat nadrukkelijk was bedoeld als uitbreiding van het Leidseplein en dat door deze ingreep nieuw leven wordt ingeblazen. Het stadsdeel vindt deze locatie echter te ver weg van het Leidseplein.
- **Verkiezingsprogramma.** In september 2013 publiceerde de VVAB een ‘verkiezingsprogramma’, bestaande uit 46 punten over de onderwerpen beschermd stadsgezicht, openbare ruimte en verkeer, water en tenslotte leefbaarheid en horeca. De VVAB doet niet zelf mee aan de (deel-)raadsverkiezing op 19 maart 2014, omdat zij onder haar ledenbestand diverse actieve leden van politieke partijen telt. Het verkiezingsprogramma, dat de vereniging heeft opgesteld, is opgestuurd naar de programmacommissies van de politieke partijen. Alhoewel wij, voor zover wij konden nagaan, nauwelijks directe invloed hadden op de verkiezingsprogramma’s van de politieke partijen hopen wij dat de nieuwe raadsleden onze programmapunten niet vergeten wanneer zij belangenafwegingen maken.
Op 11 maart organiseerde de vereniging in het Bethaniënklooster een goed bezocht verkiezingsdebat onder leiding van deelraadsvoorzitter Yellie Alkema.
- **Hotel Raamgracht.** De vereniging heeft de bewonersactie tegen de komst van een hotel op de Raamgracht gesteund. De actie heeft ertoe geleid dat de deelraad besloot tot het niet meewerken aan de komst van het hotel, waarop de ontwikkelaar het plan introk. De vereniging beschouwt dit actieresultaat als een belangrijke bijdrage in de strijd tegen de verdere ‘pretparkisering’ van de binnenstad, een onderwerp dat overigens ook in ons verkiezingsprogramma prominent aanwezig was.
- **Hotel Toren blijft een hoofdpijndossier.** In oktober liet de vereniging haar bedenkingen weten ten aanzien van een voorgenomen legalisering van illegale verbouwingen in Hotel Toren, Keizersgracht 164. De vereniging vroeg zich af waarom het stadsdeel meewerkt aan het legaliseren van de verdere aantasting en ontluistering van een belangrijk rijksmonument. Op 28 januari vond de zitting plaats van de rechtbank Amsterdam in een andere procedure, namelijk de voorgenomen sloop van het historische dwarsdak en de bouw van een rechte doos bovenop het gebouw waar vroeger twee langskappen stonden. De vereniging nam aan deze zitting, die meer dan drie uur duurde, deel.
- **Inventarisatie gevelfragmenten.** Op 20 november bezocht Walther Schoonenberg samen met Theo Rouwhorst, oud-adjunct hoofd Bureau Monumentenzorg, Jos Otten en Onno Boers van onze zustervereniging Vrienden van de Amsterdamse Gevelstenen en Bas van Sprew van Bureau Monumenten & Archeologie een opslagterrein van de gemeente Amsterdam in Hoofddorp waar op pallets zo’n 50 geveltoppen liggen opgeslagen, afkomstig uit de sloop voor de metrobouw, veertig jaar geleden. Met name Jos Otten heeft zich daarna ingespannen om een inventarisatieproject op te starten, met het uiteindelijke doel de geveltoppen in de stad te doen herplaatsen. Het stadsdeel Centrum besloot een subsidie toe te kennen. De inventarisatie zal plaatsvinden in de zomer van 2014.
- **Paleishekken.** Op 14 februari vond er met de VVAB een overleg plaats over de oplossing voor het wildplassen tegen het Koninklijk Paleis op de Dam, waarna de tijdelijke bouwhekken voor het gebouw weggehaald kunnen worden. Deze bouwhekken vormen een aantasting van het aangezicht van het belangrijkste rijksmonument van onze stad. De VVAB heeft zich op het standpunt gesteld dat er geen opzichtige hekken mogen komen, hooguit een zeer terughoudend

en rank hekje (denk aan de hekjes in het museum die voorkomen dat je te dicht bij de schilderijen komt). Verder is en blijft handhaving nodig. Waarom geen schildwachten voor het Paleis?

Geurt Brinkgreve Restauratieprijs

Ook dit jaar bestond de jury van de G.B. Restauratieprijs uit David Mulder, Walther Schoonenberg en Gerrit Vermeer. Op de Amsterdam Verjaardag (27 oktober 2013, ook dit jaar weer met heerlijke taart van Cees Holtkamp) werd in het Museum Het Grachtenhuis de prijs uitgereikt aan de Stichting De Oude Kerk voor de voltooide restauratie van het belangrijke rijksmonument in de periode 1955-2013. In het juryrapport werd de doelstelling van de restauratie omschreven als het behoud van de Oude Kerk als levend monument. Bewust sloeg de Stichting de Oude Kerk in 1955 een andere weg in dan de Nieuwe Kerk met het doel de kerk te restaureren en als kerkgebouw in stand te houden. De Oudheidkundige verenigingen hadden destijds grote invloed op deze keuze en dat is ook statutair vastgelegd: de verenigingen dienen te worden gehoord wanneer belangrijke vragen voorliggen. In het licht hiervan dient naar het oordeel van de vereniging ook de huidige plannen te worden beoordeeld.

Overigens is er over de Geurt Brinkgreve Restauratieprijs een discussie ontstaan met de gemeente Amsterdam, die de Geurt Brinkgreve Bokaal uitreikt aan geslaagde herbestemmingsprojecten. De gemeente vindt dat het bestaan van twee prijzen met min of meer dezelfde naam tot verwarring leidt. Om een oplossing te vinden voor dit probleem vinden er momenteel gesprekken plaats met de gemeente.

Organisatie

Op de vorige ALV is de samenstelling van het bestuur niet gewijzigd. Dit verslagjaar was de laatste waarin Minne Dijkstra als bestuurslid voor onze vereniging actief was. Minne is in 2010 aangetreden als voorzitter en heeft deze functie dus vier jaar bekleed. Onder zijn leiderschap heeft de vereniging zich verder geprofessionaliseerd. Niet alleen is Walther Schoonenberg als betaald medewerker in dienst getreden voor de vereniging; ook is de ledenadministratie gemoderniseerd waaraan ook de penningmeester een belangrijke bijdrage heeft geleverd. Minne heeft niet alleen een belangrijke interne rol in de vereniging gespeeld, maar was ook naar buiten toe het gezicht van de vereniging. Wij zijn hem veel dank verschuldigd.

Ook Dingeman Coumou treedt uit het bestuur. Hij was behalve secretaris tevens de voorzitter van de Werkgroep Water in de vereniging en heeft in die beide functies belangrijk werk voor de vereniging gedaan. Ook hem is de vereniging veel dank verschuldigd.

Het bestuur kwam in dit verslagjaar acht keer bij elkaar, op 7 mei (230), 26 juni (231), 28 augustus (232), 15 oktober (233), 26 november (234), 28 januari (235), 12 februari (236) en 4 maart (237). De maandelijkse borrels worden steeds beter bezocht. In dit verslagjaar werd de borrel verplaatst van de Kalvertoren naar Café Heffer. Op de borrel werden belangrijke onderwerpen besproken, waaronder het zwembad-tuinhuis en het Open Havenfront.

Voor de verslagen van de Werkgroep Waakhond, de Werkgroep Water en de Excursiecommissie verwijzen wij naar de afzonderlijke werkgroepsverslagen.

Het bestuur maakt zich zorgen over de relatieve afname van het aantal leden, actief in de werkgroepen, in relatie tot ons stijgende ledental (zie de inleiding). In de volgende periode zal er meer aandacht komen voor het actief krijgen en houden van vrijwilligers. Dit is mogelijk door het gestegen ledental, maar ook absoluut vereist wanneer wij de werkgroepen willen behouden en nieuwe werkgroepen willen vormen.

De vereniging was ook dit jaar weer vertegenwoordigd in het Amsterdam Overleg, waarin de Amsterdamse erfgoedorganisaties met elkaar overleggen. Minne Dijkstra en Walther Schoonenberg vertegenwoordigden bij toerbeurt de vereniging in dit overleg. Overigens gaat het Overleg in de toekomst Amsterdam Erfgoed Overleg heten. Voor de VVAB heeft dit overleg een belangrijke positie verworven in het overleg tussen de gemeente en de erfgoedorganisaties.

Tenslotte heeft de vereniging als stakeholder van het Unesco-Werelderfgoed geparticipeerd in een regelmatig overleg met het Bureau Werelderfgoed.

(WS 26/2/2014, vastgesteld door het bestuur op 4/3/2014)